

הגן על בקר בפני מכת זבוב חרר-הבקר

זבוב חרר הבקר (Hypoderma Bovis) גורם לירידה במשקל הבהמה ובתנובת החלב. סימן מובהק להתקפה — הריצה המבוהלת של הבקר במרעה. רק פעולה כללית באיזור מסוים תבטיח הצלחה במלחמה נגד פגע זה. עכשיו הוא הזמן להשמדת הגלמים המופיעים בבליטות על גביהן של פרות ועגלות. יש להתחיל מיד ברחיצה שיטתית או בריסוס הבהמות בתמיסה של אבקת „וורבקס“* מתוצרת לדרלה ולחזור על פעולה זו מדי חודש, עד היעלם הבליטה האחרונה.

הוראות לרחיצה

(מכוון לעדר קטן ולא־נפקציה בינונית עד קשה)

ערבב קילוגרם אחד של אבקה ב־4 ליטר מים ושפשף את הנוזל במברשת קשה על גבי כל הבליטות. כמות זו של תמיסה תספיק ל־12–16 ראש בקר מבוגר. יעילות הרחיצה תלויה ביסודיות השפשוף.

הוראות לריסוס

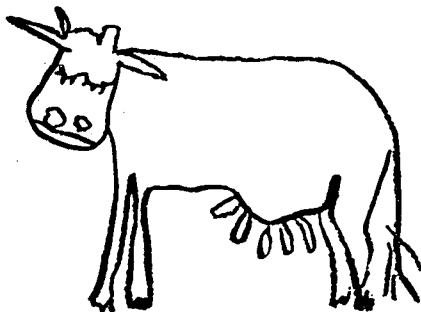
הכן תמיסה דלילה מ־35 ליטר מים וקילוגרם אחד של אבקה. תחילה בחש את האבקה בקצת מים עד שתתקבל משחה סמיכה; את זו דלל בכמות המים שהכינות. רסס את הבקר כשהוא קשור ברפת או מועבר דרך „מלכודת טיפול“ בזה אחר זה. יש להחזיק את ידיה המרסס 20 עד 40 ס"מ מעל לגב הבהמה ולכוון אותו אל הבליטות. עשה תנועות סיבוביות בכיוון הפוך לתנוחת השיער. יש צורך בלחץ של 120 עד 150 ק"ג במרסס. לכל בהמה דרושה כמות של 2 ליטר תמיסה בערך.

(הוראות אלו הוכנו ע"י ד"ר ת. אהרוני, לשכה וטרינרית נפתית, חדרה).

* אפשר להשיג אבקה זו בשוק הישראלי.

הינשוף והפרה

המורה הטיל עלי לכתוב חיבור על הינשוף. אנסה לספר כל מה שידוע לי. הינשוף אינו יכול לראות שום דבר, לא ביום ולא בלילה, והוא עיוור כמו העטלף. זהו כל מה שאני יודע על הינשוף. ולכן אבחר לעצמי חיה אחרת ואכתוב עליה חיבור. בחרתי בפרה. הפרה היא יונק; יש לה שישה צדדים — שמאלימין, גב־בטן, אחור־פנים. מאחוריה יש זנב ועליו תלויה מברשת, בה היא מגרשת את הזנבים שלא יפלו לתוך החלב. יש לה ראש בשביל לגדל קרניים ושם נמצא גם מקום בשביל הפה. הקרניים הם בשביל לנגח והפה בשביל — מו... מו... מתחת לפרה תלוי שק החלב; זה מסודר בשביל לחלוב אותו. כשבן־אדם חולב, בא החלב ואין קץ לזרם. כיצד עושה זאת הפרה — על זה עוד לא למדתי, אולם היא עושה חלב, עושה חלב — עד אין סוף. מהפרה נודף ריח טוב; כל אחד ירגיש בריח ממרחק רב; וזוהי הסיבה לאויר הצח בכפר.

שם בעלה של הפרה הוא „שור“, והוא לא מההיות היונקות. הפרה בדרך כלל אינה אוכלת הרבה, אבל כל מה שהיא אוכלת היא אוכלת פעמיים, ולכן די לה במעט אוכל. כשהיא רעבה היא צועקת „מו מו“, ואם היא שותקת הרי זה סימן שבטנה מלאה עשב. קטע מחיבורו של ילד אנגלי.

הובא לדפוס ע"י סיר ארנסט גוברס

(מתוך „דהי אפרס“)